

[Statsministeren.]

delse, bestemmer det samtidig Bebyggelses Karakter, derunder Bygningernes Art, Udseende og Højde, Bygningernes Afstand fra Skovbrynet og deres indbyrdes Afstand, jfr. i det hele ogsaa Paragraffens Stk. 5. Men da Hensigten med Lovens Bestemmelser er at bevare Udsynet til Skovbrynet og den dertil knyttede landskabelige Skønhed, maa det ogsaa paahvile Nævnene at forhindre en saa omfattende Bebyggelse, at de nævnte Skønhedsværdier gaar tabt. Nævnet maa derfor ogsaa bestemme, hvor Bebyggelse maa ske, og derfor, efter Omstændighederne, modsætte sig Bebyggelse visse Steder og i et vist rimeligt Omfang. Derimod maa det anses for at ligge uden for, hvad der er fastsat ved den omhandlede Lovbestemmelse, om et Nævn simpelt hen vilde nægte enhver Bebyggelse inden for et Skovbælte, bortset fra de for Landbrug, Skovbrug og Fiskeri fornødne Bygninger.“

Det fremgaar af denne Udtalelse, at der i Folketingsudvalget har hersket Tvivl om Forstaaelsen af § 25, 2det Stykke, og derfor har man benyttet denne Lejlighed til at præcisere, hvad Folketinget har ment. Derefter, det vil sige den 23. April, meldte Statsministeriet til Naturfredningsformændene, at denne Tillægslov til Naturfredningsloven var gennemført, og i denne Meldingsskrivelse staaer bl. a. følgende:

„Som det vil ses af det ligeledes følgende Eksemplar af den af vedkommende Folketingsudvalg afgivne Betænkning over Forslaget til Loven, har Udvalget ønsket at fastslaa, hvorledes Bestemmelserne i Naturfredningslovens § 25, Stk. 2, bør forstaaes, og disse Udtalelser er nærmere udformet og suppleret af Ordføreren, af hvis Udtalelser ved anden Behandling af Lovforslaget et Aftryk vedlægges. Under Henviisning hertil henledes Opmærksomheden paa, at den saaledes fastslaaede Forstaaelse vil være at iagttage ved Nævnens Behandling af herhen hørende Sager.“

Det vil altsaa sige, at Statsministeriet paa den mest loyale Maade har informeret Naturfredningsnævnene om den i Folketinget præciserede Forstaaelse af den paa-gældende Bestemmelse, og man meddeler Nævnene, at denne Forstaaelse skal følges. Jeg er ikke klar over, hvad mere det ærede Medlem egentlig ønsker foretaget. Ganske vist lagde jeg med Forbavelse Mærke til, at det ærede Medlem slet ikke omtalte, hvad der ligger efter den 20. Januar 1938; det

ærede Medlem sagde altsaa ikke et Ord om Forhandlingen i Folketinget og om Udsendelsen af Ordføreren Tale med Folketingsudvalgets Fortolkning, men det var ikke, fordi det ærede Medlem ikke vidste, hvad der var sket, det ærede Medlem har nemlig spurgt Statsministeriet om, hvad der forelaa i denne Sag, og det ærede Medlem har den 17. Oktober faaet en Skrivelse fra Statsministeriet med alle mulige Oplysninger om Sagen. Naar det ærede Medlem derfor den 20. Oktober stoppede op ved den 20. Januar 1938 og ikke tog de følgende tre Maaneder med, er Grunden vel den, som det ærede Medlem sagde, at han ikke vilde rejse Uro om Sagen. Jeg tror, det ærede Medlem, som altsaa har givet Udtryk for sin Interesse for Naturfredningsloven, ogsaa de Formaal, den sigter paa, burde medvirke til, at de Vanskeligheder, denne Sag i øvrigt kan komme ud for, blev overvundet; i hvert Fald anser jeg det for lidet formaalistjenuligt at rejse ny Uro om Loven og dens § 25, det kan i hvert Fald være tidsnok, naar Loven ikke overholdes, eller hvis Folketingets Fortolkning tilsidesættes.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt har talt om, at vi nærmer os Hundredeaarsdagen for den frie Forfatning her i Landet, og det ærede Medlem nævnte i den Anledning Ønskeligheden af at faa tilrettelagt et større Værk om Forfatningen, om Parlamentet, om Valgkredsene o. s. v. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem om Værdien af et saadant Værk, hvis det kan tilvejebringes, ikke mindst altsaa for Fremtiden, og jeg er derfor ogsaa enig med ham om, at Sagen bør tages op til Drøftelse med sagskyndige. Jeg ved i dette Øjeblik ikke rigtig, hvorledes Sagen skal tilrettelægges, men derom vil jeg søge Forhandlinger optaget i den nærmeste Tid og kan love det ærede Medlem al Interesse for om muligt at løse denne Opgave.

Endnu vil jeg knytte et Par Ord til Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, jeg tænker paa de Udtalelser, han fremsatte angaaende Kommunismens danske Afdeling. Jeg har jo gennem Tiderne erfaret om den Propaganda, der drives, og om de Sigtelser, som det ærede Medlem nævnte, der er fremsat i et Presseorgan, der fremtræder som dette Partis. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Carsten Raft i hans Bedømmelse af de grove Sigtelser, som er fremsat mod Regeringen og mod det danske Parlament, men det er jo i og for sig ikke noget nyt, det er blot paa helt landsskadelig Grund, der nu opereres — hvis da nogen overhovedet kunde finde paa at tillægge den nævnte